

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

Celje - skladišče

D-Per

582/1979

1119872001, 16

COBISS

vsem pripadnikom JLA in TO čestitamo ob njihovem prazniku

SKUPŠČINA OBČINE, IZVRŠNI SVET,
DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE

22. decembra 1941 je bila sredi okupirane Evrope formirana I. proletarska brigada kot zaroček naše JLA. Prva organizirana enota partizanske vojske, sestavljena iz najnesebičnejših in najpogumnejših prostovoljev, je sprejela svojo bojno zastavo iz rok tovariša Tita in se zaobljubilala braniti dom in svoje ljudstvo pred jekleno silo sodobnega Džingiskana. Iz najhumannejših vzgibov se je rodila armija, napajala se je z idejami partije in tovariša Tita, rasla in kalila se je v boju. Rodila se je v bosanskih planinah, v osrčju Jugoslavije, razmnožila se je v divizije in korpuse, ponesla svobodo na obalo in otoke, pregnala sovražnika iz naših mest in s plodnih ravnin Srema in po štrletnem neenakem boju razobesila s krvjo svojih borcev oškropljeno bojno zastavo v Trstu in na Koroškem. Tu, na mejah, se je ustavila trdno odločena in pripravljena, da brani ljudstva nove Jugoslavije pri obnovi porušeni domov in izgradnji socializma.

V spomin na formiranje prve proletarske brigade praznuje naša LJA svoj praznik. Praznuje ga opremljena z najodobnejšo vojno tehniko in pripravljena odbiti napad kateregakoli agresorja in skupno z ostalimi silami, organiziranimi v splošni ljudski obrambi, streti udarno moč napadalca in preiti v protinapad.

Zgodovina je zapisala, da so v človeški družbi vodili na stotine in stotine vojn, v katerih je izgubilo življenje več milijard ljudi. Samo po koncu druge svetovne vojne je bilo več desetlin vojn, v katerih je izgubilo življenje nekaj milijonov ljudi.

Vojskujejo se tudi danes in niti enega samega področja na svetu ni, za katerega bi lahko zanesljivo trdili, da je izven ne-

varnosti vojaških napadov« (Tito).

Moč obrambe po naši zasnovi splošne ljudske obrambe ni odvisna le od moči in borbene pripravljenosti oboroženih sil, temveč tudi od organiziranosti vseh ostalih sestavin obrambe v morebitni vojni. Ustrezna obrambna pripravljenost krajevnih skupnosti z vsemi njenimi družbenopolitičnimi in gospodarskimi potenciali je nedvomno odločilne pomembnosti.

Trdimo lahko, da so obrambne priprave v naši družbenopolitični skupnosti dobre, več pa se moramo v bodoče posvetiti zadolžitvam posameznika, to je slehernega našega občana. Vsak delovni človek in občan naj ta-

ko postane aktiven čuvar neodvisnosti države. Tako bo varoval svojo neodtujljivo pravico odločati o pogojih in sadovih svojega dela.

Splošna ljudska obramba mora postati sestavina samopravljanja, ki jo delovni človek čedalje bolj razvija kot zavestno obrambno aktivnost skladno s svojimi skupnimi in splošnimi

potrebami in interesi. Na tej podlagi se bo uresničevala marksistična zamisel o oboroženem ljudstvu, ki samo brani svojo revolucijo in njene pridobitve. Na teh osnovah grajen obrambni sistem je vseh ljudi in je zato trden in učinkovit.

F. Ž.

TERITORIALNE ENOTE

Kdo so pripadniki teritorialne obrambe? To so dekleta in fantje, žene in možje, ki se urijo na različnih krajih, oblečeni v vojaške uniforme z značilnimi planinskimi kapami.

Ko je 22. decembra 1941 kre-

nila na svojo pot prva proletarska brigada, je s seboj ponesla vizijo tovariša Tita o bodoči narodnoosvobodilni armadi Jugoslavije.

Narodnoosvobodilna vojska je osvobodila Jugoslavijo ter postavila čvrste mejnike nove domovine, katera je odločno stopila

na pot graditve socialističnih samoupravnih odnosov med delavci vseh enakopravnih narodov in narodnosti Jugoslavije. JLA je v tej graditvi sodelovala kot graditelj in kot čuvar naših meja, postavljenih v krvi svobodomiselnih jugoslovanskih narodov.

Jugoslavija je uspešno obnovila porušena mesta, tovarne, železnice... ter krenila na svojo pot neuvrčenosti samoupravne politike. Toda zaradi svojega geostrateškega položaja, zaradi svoje vodilne vloge med neuvrčenimi državami v svetu in zaradi svoje samoupravne socialistične ureditve je postala še pred uporabo besede »hladna vojna« objekt načrtovanja na kartah generalštabov nekaterih imperialističnih in hegemonističnih sil.

To načrtovanje pa je prav jalo, kajti Jugoslavija je zgradila svojo armado v narodnoosvobodilni vojni iz vrst ljudstva, ki je vedelo, za kaj se bori in jo dograjevala v izgradnji socialistične samoupravne družbe v sistem splošne ljudske obrambe, katerega pripadniki smo mi vsi, posebej pa še pripadniki teritorialne obrambe, ki je organizirana tako, da bo skupno z JLA nosilec oboroženega boja proti kakršnekoli agresorju ob podpori in sodelovanju vseh ostalih dejavnikov SLO.

Vsakdo, ki bo bolj pozorno opazoval pripadnike TO, ki se urijo, bo videl svoje sodelavce iz OZD ali svoje sosede iz krajevne skupnosti, kako se pripravljajo, da bi v slučaju potrebe branili vsak delček naše domovine..., in če jih bo vprašal, koliko jih je, bo dobil jasen odgovor: »Dovolj, da se obranimo vsakega agresorja!«

In tako se je vizija tovariša Tita o armadi, ki bo ohranila mir, uresničila. S. A.

Zažareli so krvavi kresovi...

35 let je minilo, ko so na Planini in širši okolici zagoreli krvavi kresovi, ko je bilo požganih na desetine vasi in zaselkov.

Bilo je 10. decembra 1944. V Sentvidu pri Planini smo imeli veliko kulturno prireditev. Iznenada so zaregljale strojnice.

Nemci, ustaši in pripadniki »Wehrmannschaft« so se prebijali proti Planini in Sentvidu. Borci Kozjanskega odreda in VDV — bataljon je mudil začasni odpor, ker pa je bilo nad 4000 do zob oboroženih sovražnikov, so se morale naše edinice pričeti umikati. Tudi politični aktivisti iz St. Vida in s Planine so se umaknili na področje Jurkloštra in Sentruperta in so se nenehno premeščali. Tako so bili stalno

seznanjeni z vojno politično situacijo na terenu.

Kamor je uspel priti sovražnik, je rušil, pustošil in ubijal nedolžne ljudi. Ustaši so celo klali kmete.

Videl sem zaklanega Alojza Koprivca, po domače — Orešnika, kako je bil razmesarjen z nožem.

Dobrega in poštenega Jakoba Zimška so na domu prijeli, ga odpeljali iz vasi in s strojnico prerešetal.

Mlado partizanko Natašo so na Planini prijeli in ustaški klavec je takoj opravil svoje krvniško delo.

Ko so vodili ujete in zvezane partizane, so jih med potjo streljali za šalo in tako imeli strel-

ske vaje na žive, onemogle tarče.

11. decembra in ves teden dalje so napadalci požigali domačije. Mnogi ljudje so zbežali iz gorečih domov v zasnežene gozdove, mnoge pa so polovili in jih odpeljali v Brežice, od tam pa v razna taborišča.

Zavedni Kolmanovi mami z Vrha je uspelo, da se je rešila iz gorečega doma in so jo sredi mrzle decembrske noči vso onemoglo in premraženo prinesli k hčerki Minki v zaklonišče, kjer je prenočila; tako je bila rešena gotove smrti.

Takih in podobnih primerov je bilo v tistem času na desetine.

Vsa tako imenovana planinska

republika na osvobojenem Kozjanskem je bila v decembru 1944 v plamenih, saj je bilo požganih nad 200 objektov, t.j. hiš in gošpodarskih poslopjij.

To so bili resnično krvavi kresovi!

Ko sem srečeval nesrečne ubožnike, sem občudoval te naše ljudi, ki so tako ponosno in pogumno prenašali svojo bolečino.

Moč jim je dajala zavest, da bo kmalu svoboda, da že vstaja nova Jugoslavija.

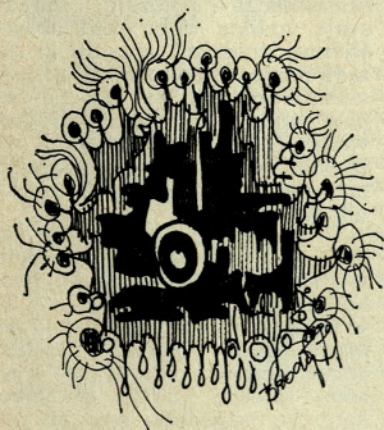
V sončni pomladi 1945 so siva pogorišča spet oživela. Zapele so sekire in žage, pridne roke so zagrabile za delo. Vstali so novi domovi in na oknih so spet zažarele rdeče rože svobodni pomladi v pozdrav.

Ljudje se s ponosom spominjajo težke, a slavne preteklosti, krvavih kresov pa ne bodo nikoli pozabili.

Janez Rauter

Borba za ponovno osvoboditev Planine

16. decembra 1944 je poteklo 35 let, ko so borci 13. brigade napadli Nemce na planinskem gradu. Okolico gradu so Nemci močno utrdili z bodečo žico, da so se počutili bolj varne. Partizani so na več mestih prerezali bodečo žico in že potiskali Nemce proti središču Planine. Zmaga je bila že skoraj dobljena. Tedaj pa je iznenada dobil sovražnik pomoč. Iz zapadne smeri — iz Jurkloštra — je močna skupina Nemcev udarila našim borcem v hrbet.

Partizani so se še dolgo časa junaško borili. Končno pa so se morali zaradi velike sovražnikove premoči umakniti. Nekaj borcev se je zapletlo v bodečo žico. Te so Nemci ujeli in jih še žive metali preko skale tja, kjer je danes Valentinčičev dom.

Čez nekaj dni je bil ponoven napad in borci so pregnali Nemce s Planine. Partizanski zdravnik dr. Drolc in nekateri aktivisti so skrbno preiskali prizorišče bojev in našli nekaj mrtvih tovarišev.

Po teh borbah se Nemci niso več stalno zadrževali na Planini in okolici.

ZB NOV

OO ZSMS Resevna

Prav gotovo ste že slišali za OO ZSMS »Resevna«, ki je bila ustanovljena že leta 1974. Že od vsega začetka daje prav ta OO kulturni utrip in mladostni videz temu kraju. Da je to res, lahko pove vsak krajan iz tega območja, saj je bil zagotovo že večkrat priča kakšni manifestaciji. Ni čudno, da je tako, saj je njihovo delo prisotno povsod, na vseh področjih življenja. Poleg kulturne dejavnosti se vključujejo tudi v delo samoupravnih organov krajevne skupnosti in DPO. Vsako od teh dejavnosti ne morem podrobno predstaviti, zato sem se odločil, da bom predstavil predvsem delo s področja kulture.

Kulturna sekcija ima formirane naslednje skupine: recitatorsko, dramsko in narodnozabavni ansambel. Vse skupine so nastopale v domačem kraju in tudi drugod. Da so te skupine priljubljene med krajanji, zgovorno priča obisk na različnih prireditvah. Še posebej priljubljena sta dramska skupina in ansambel Vilka Cimermana.

Mladi si predvsem prizadevajo, da bi dali kraju res pravi kulturni utrip in prav v ta namen organizirajo množico kulturnih manifestacij, od katerih naj omenim proslave, igre, vešele večere ipd. Posebej pa naj poudarim to, da so vsi, ki so te prireditve obiskali, šli domov zadovoljni in prepričani, da jih še obiščejo. Pohvale in omembe vredno je tudi dejstvo, da so vse materialne stroške v zvezi s programi krili sami iz svojih žepov, saj do sedaj še niso prejeli nikakršne dotacije. Na tihem sicer upajo, da jim bo v prihodnje priskočila na pomoč kulturna skupnost in seveda krajanji, ki bi jim lahko pomagali rešiti njihov velik problem — prostor. Saj na njihovem območju ni družbenega objekta niti ni predviden, zato predvsem upajo, da se bo našel nekdo, ki jim bo odstopil odvečne m² v svojem objektu. Vedo za en takšen objekt, vendar ga kljub veliki angažiranosti in volji do dela ne dobijo, zato se ob tej priliki

obračajo na vas in vas prosijo za pomoč. Vsem, ki boste prisluhnili njihovim težavam, se že vnaprej zvaljujejo.

Kot sem že prej omenil, deluje v njihovi sredini ansambel Vilka Cimermana. Vodja je Vilko Cimerman, vzoren in marljiv fant, ki ga poznamo predvsem po njegovi zvesti spremljevalki — harmoniki, ki v njegovih rokah tako čudovito zapoje, da te zagotovo zasrbe pete. Poleg nje ga so v ansamblu še: pevki Milka in Breda Kladnik, kitarist Vanč, bas kitarist Robi, saksofonist — klarinetist Johan in trobentač Polde, ki tvori ključ ansambla, kot pravijo. Vsi so pri-

zadavni in vestni na vajah, kate-rem sem tudi obiskal in se o vsem, kar so mi povedali, tudi prepričal. Zares so marljivi, saj so si tako prizadevali, da bi se komad, ki so si ga zadali, zares čimboljše in čimhitrejšje naučili. Seveda pa je vseskozi vladalo mladostno razpoloženje. Kaj tudi ne bi! Saj so vsi še mladi in željni smeha in zabave, za katero tudi sami skrbijo. Prav gotovo ste jih že slišali in vem, da ste se ob njihovih zvokih prijetno zabavali. Naj omenim še to, da so si vso opremo kupili sami z denarjem, ki so si ga zaslužili z igranjem. Seveda pa ne igrajo (nadaljevanje na 3. strani)

(nadaljevanje z 2. strani)

le za denar, ampak za zabavo. Povsod jih spremljajo harmonika, pesem in smeh, zato so dobrodošli povsod, kamor pridejo.

Sedaj sem na kratko orisal delo kulturne sekcije pri tej OO, za konec pa bom opisal še aktivnost celotne OO. OO kot celota je zelo aktivna na vseh področjih. To je: kultura, šport, MDA, SLO, pohodi in seveda na družbenopolitičnem področju. Velik poudarek dajejo tudi informiranju in izobraževanju. Na področju informiranja so naredili zares veliko, saj izdajajo časopis Resevnčan. Izhaja štirikrat letno ali večkrat in obravnava predvsem njihove tekoče uspehe in neuspehe ter seveda težave, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Na področju izobraževanja pa jim malo šepa, to pa predvsem zaradi te ga, ker nimajo prostora. Kot sem že omenil, je problem prostora med drugim kriv tudi za neaktivnost v nekaterih dejavnostih.

»Vseskozi si prizadevamo, da bi si pridobili prostor, vendar nam do sedaj ni uspelo,« je zapisano v njihovem glasilu. Nadalje so v časopisu omenili tudi pripravljenost, da bi si s prostovoljnimi delom pridobili prostor. Vedo za primeren prostor, vendar je v zasebni lasti, zato ga ni moč dobiti. Vendar se sprašujejo, ali res ni nikjer nikogar, ki bi jim pomagal. Mislim, da je kdo, ki jim bo pomagal.

To je le del vtisov iz obiska v tej OO. Vem, da je takšnih in podobnih organizacij še več in upam, da bomo lahko tudi o njih kdaj brali kakšno reportažo.

Anton Selič

Obvestilo za naše občane, ki so na začasnem delu v tujini

Aprila letos je bil izdan zvezni zakon o omejitvi uporabe in vožnje osebnih in drugih motornih vozil ter uredba o omejitvi hitrosti vožnje in uporabe osebnih avtomobilov in motornih koles.

Omejitev vožnje ne velja za vozila s tujo registracijo, kar pomeni, da se lahko naši občani, ki so na začasnem delu v tujini, nemoteno vozijo ob prihodu v domovino.

Hitrost vožnje z osebnimi avtomobili in motornimi kolesi pa je razumljivo omejena za vse prometne udeležence ne glede na registracijo, in sicer:

1. na 120 km/h — na avtocestah;
2. na 100 km/h — na cestah, rezerviranih za promet motornih vozil;
3. na 80 km/h — na vseh ostalih cestah.

Kdor krši oziroma prekorači maksimalne hitrosti, ki so zgoraj navedene, mora plačati denarno kazen na kraju prekrška delavcu milice v znesku 500,00 dinarjev.

Za varno vožnjo pa je potrebno v tem letnem času upoštevati tudi najrazličnejše vremenske pojave, kot so: poledica, megla, dež in sneg. Zaradi nevestnosti nekaterih prometnih udeležencev, predvsem tistih z delovnimi stroji, pa prihaja do primerov, da je na posameznih odsekih cest cestišče blatno, kar prav tako povzroča spolzkost cestišča. Seveda pa je za varno vožnjo najpomembnejše, da je vozilo tehnično brezhibno, še posebej z ozirom na zgoraj navedene slabše vozne razmere v tem letnem času. Poleg vsega navedenega pa je zelo pomembno imeti v mislih pri vožnji že znani rek: »Vzemi si čas in ne življenja!«, kajti le tako bomo lahko vsi prišli na željeni cilj.

Zelim vam srečno vožnjo!

Postaja milice
Sentjur pri Celju

Možnosti zaposlovanja

Na področju zaposlovanja beležimo v letošnjem letu 8,6 % rast zaposlenosti glede na leto 1978, kar nas glede na stopnjo rasti zaposlenosti uvršča v sam vrh slovenskih občin. Še pred leti visok procent brezposelnosti nam je uspelo znižati na 2,3 %. Tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju predvidevamo, da bo rast zaposlenosti v nerazviti občinah rastla mekoliko hitreje kot v razvitih, vendar počasneje kot v preteklem obdobju. Večjo pozornost bomo morali posvetiti novim investicijam in vlagati sredstva predvsem v kapitalno intenzivne naložbe, če hočemo ustvariti večji družbeni proizvod na zaposlenega in se hitreje približati razvitim. V skladu s tem planirajo organizacije združenega dela tudi nove potrebe po delavcih za leto 1980, in sicer:

KMETIJSKI KOMBINAT SENTJUR

— 1 delavca brez poklica, 1 čistilko, 1 avtomehanika, 8 voznikov tovornjaka, 2 prodajalca mešane stroke, 1 prodajalca pre-

hrabnenih izdelkov, 3 trgovske poslovodje, 1 gradbenega tehnikarja, 4 ekonomiste, 1 kmetijskega inženirja.

LI »BOHOR« SENTJUR

— 5 polkvalificiranih lesnih delavcev, 1 VK delavca lesne stroke, 1 lesarskega tehnikarja.

ALPOS SENTJUR

— 13 delavcev kovinske in lesne stroke, 1 strugarja, 1 orodjarja, 3 ključavničarje, 2 mizarja.

TOLO SENTJUR

— 12 delavcev brez poklica (ženske), 2 pomožna delavca obutvene stroke (sekalca), 1 administrativnega tehnikarja.

POZD ORODJE-OPREMA

(Kumperger)
— 1 KV brusilca.

POZD TAJFUN, PLANINA

— 3 varilce, 3 strugarje, 1 rezkalca.

Možnosti zaposlitve bodo še pri obrtnikih. Novoustanovljeno obrtno združenje, ki ima sedež pri Vinku Artnaku v Novi vasi, predvideva za leto 1980 več prostih delovnih mest s področja kovinske, lesno-predelovalne, gradbene dejavnosti, izdelave živil, predelave usnja, popravilo kmetijske mehanizacije idr.

Podrobne informacije o možnosti zaposlitve v organizacijah združenega dela lahko dobite v kadroviskih službah omenjenih OZD, za obrtnike pa na sedežu obrtnega združenja pri Vinku Artnaku v Novi vasi. V vseh OZD bodo veseli vašega obiska, za nekatere izmed vas pa bo to pomemben korak pri odločitvi za vrnitev v domovino.

Povzetek »Naš delavec« št. 8

Ugodnejši carinski predpisi za povratnike

1. 9. 1979 so pričeli veljati spremenjeni carinski predpisi. Novosti pri oprostitvah za naše državljane, ki delajo v tujini več kot dve oziroma štiri leta in za tiste, ki živijo v tujini več kot deset let.

Naši delavci, ki so bili na delu v tujini nepretrgoma več kot dve oziroma štiri leta, so doslej lahko uvažali le rabljene gospodinske predmete in bili oproščeni carinskih dajatev. Če so bili na delu v tujini več kot dve leti, so bili oproščeni pri gospodinskih predmetih do skupne vrednosti 15.000 dinarjev in pri pohištvo do skupne vrednosti 10.000 dinarjev. Za tiste, ki so bili na delu več kot štiri leta, pa je bila predpisana oprostitve za gospodinske predmete do skupne vrednosti 50.000 dinarjev.

Prva novost je, da sedaj lahko uvažajo nove gospodinske predmete. To je precejšnja ugodnost, ker je bilo največ težav pri carinjenju rabljenih predmetov. Stranke torej dostikrat niso imele raznih dokumentov, iz katerih bi bilo možno ugotoviti, da so imele oziroma uporabljale predmete v svojem gospodinjstvu. Drugačnja je tudi vrednost, do katere je lahko stranka oproščena carine.

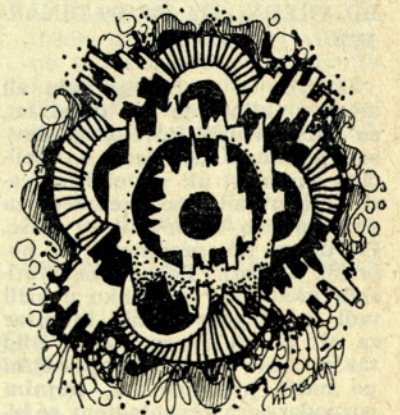
Naši delavci, ki so bili na delu v tujini nepretrgoma več kot dve leti, so lahko oproščeni carine za gospodinske predmete do skupne vrednosti 50.000 dinarjev in za pohištvo do vrednosti 30.000 dinarjev. Skupna vrednost, pri kateri ni treba plačati carine, se je povečala torej od prejšnjih 25.000 dinarjev na 80.000 dinarjev. Delavci, ki so bili na delu nepretrgoma več kot štiri leta, so lahko opravičeni carine do skupne vrednosti 100.000 dinarjev. Tudi tukaj se je skupna vrednost povečala od prejšnjih 50.000 dinarjev na sedanjih 100.000 dinarjev.

TUDI PRI UVOZU GOSPODARSKEGA INVENTARJA JE PRIŠLO DO SPREMEMB

Jugoslovanski državljani, ki so bili na delu v tujini več kot dve oziroma štiri leta, so poleg gospodinskih predmetov lahko uvažali tudi gospodarski inventar, ki ga ne izdelujemo v domovini. Predpisana je bila vrednost, do katere je bil lahko upravičenec oproščen carine.

Tisti, ki so bili v tujini nepretrgoma dve leti, so bili oproščeni carine do 25.000 dinarjev vrednosti inventarja, za 25.000 dinarjev vrednosti do 100.000 dinarjev so plačali 10-odstotno carino in zvezni prometni davek, nad vrednostjo 10.000 dinarjev pa so morali plačati cele carinske dajatve. Tisti, ki so bili na delu več kot štiri leta, so bili oproščeni carine za gospodarski inventar do vrednosti 50.000 dinarjev, za 50.000 dinarjev vrednosti do 100.000 pa so plačali 10-odstotne carinske dajatve in zvezni prometni davek, za vrednost na 100.000 dinarjev pa so plačali vse carinske dajatve.

Po novem se je tudi ta vrednost povečala. Delavci, ki so bili na delu v tujini nepretrgoma

več kot dve leti, bodo oproščeni carine do vrednosti 80.000 dinarjev, za 80.000 dinarjev do 300.000 dinarjev pa bodo plačali 10-odstotno carino. Desetodstotno ca-

(nadaljevanje na 4. strani)

(nadaljevanje s 3. strani)

rino plačajo torej le za razliko v vrednosti med 300.000 in 80.000 dinarji, to je za 220.000 dinarjev. Za delavce, ki pa so na delu v tujini več kot štiri leta, je ugo- oproščeni do vrednosti 140.000 di- narjev do 300.000 dinarjev vred- nosti plačajo 10-odstotno carino. Tolikšno carino plačajo torej za 160.000 dinarjev vrednosti gospo- dnost nekoliko večja. Carine so narjev, medtem ko za 140.000 di- darskega inventarja.

Uvozijo lahko le predmete, ki niso zajeti v spremljajočih pred- pisih carinskega zakona oziroma tiste, ki jih ne izdelujemo v do- movini. Po novem so predpisa- ne tudi dejavnosti, s katerimi se lahko prično ukvarjati delavci ob vrnitvi, ki so predpisane z odlokom o enotni klasifikaciji dejavnosti. Te dovoljene dejav- nosti so obrtne ali osebne storitve, kot npr.: izdelava pred- metov iz nekovin, izdelava in po- pravilo kovinskih izdelkov, lese- nih, tekstilnih, usnjenih in gumi- jevih aparatov in osebne storit- ve ter storitve gospodinjstvom.

Poleg teh so dovoljena še in- stalacijska ter končna dela v gradbeništvu in končno še kmet- ištvo in ribištvo. Ostale obrtne dejavnosti niso zajete in zato stranka ne more biti delno ali v celoti oproščena carinskih da- jatev.

Novost je tudi, da je rok uvo- za gospodarskega inventarja po- daljšan od šest mesecev do ene- ga leta.

pisih sme z njo ukvarjati v SFRJ. Prevozna sredstva še ved- no veljajo za gospodarski inven- tar, če se upravičenec ukvarja s prevozništvom kot edino de- javnostjo.

Novost je ta, da zvezni izvr- nši svet predpiše vrednost, do katere je lahko upravičenec oproščen vrednosti. Torej je po- leg natančnejše obrazložitve, kaj je mišljeno za gospodarski in- ventar, predpisana tudi vrednost. Stranka je po novem lahko o- proščena carine za gospodarski inventar do skupne vrednosti 800.000 dinarjev. Če pa vrednost

posameznega predmeta presega 300.000 dinarjev, stranka ne mo- re biti oproščena carine.

Upravičenec je lahko doslej ob ugodnosti uvozil gospodinske predmete in gospodarski inven- tar v šestih mesecih od dneva vrnitve v domovino. Ta rok je lahko v upravičenih primerih podaljšala zvezna carinska upra- va. Po novem je ta rok eno leto od dneva vrnitve.

Za vse blago, ki je bilo opro- ščeno carine in ostalih dajatev, pa velja, da jih stranka ne sme odtujiti, dati v uporabo druge- mu ali kako drugače uporabiti

v druge namene v petih letih od dneva uvoza.

Če stranka to želi storiti, mo- ra plačati vse carinske in ostale dajatve. Te se zmanjšajo za vsa- ko leto uporabe balga za petino.

Stranki ni potrebno plačati ca- rinskih dajatev v petih letih od dnevu voza, če s sredstvi go- spodarskega inventarja delajo družinski člani in druge osebe, ki so v delovnem razmerju z upravičencem ali če združi delo in carine oproščena sredstva v organizaciji združenega dela ali pogodbeni organizaciji združene- ga dela.

12. in 13. januarja 1980 uprizori dramska skupina prosve- tnega društva „Bratov Ipavcev“ komedijo - trodejanko Marjana Marinca »Poročil se bom s svojo ženo«

OOZSMS Kameno ob Dnevu republike

Mladinci OO ZSMS Kameno so za praznik republike priredili pe- ster kulturni program, razobesi- li zastave in vsem vaščanom če- stitali s plakati.

V svojem mladinskem prosto- ru so mladinci OO ZSMS Ka- mena priredili kulturni program, katerega se je udeležilo okrog 70 prebivalcev vasi Kameno, Bre- zja in Botričnice. Navdušeni so bili nad izvedenim kulturnim programom mladincev in jih po- častili z veličastnim aplavzom.

Po programu so podelili pred- sedniku SZDL Tonetu Uršiču pri- znanje — plaketo za dolgoletno in požrtvovalno delo v OO ZSMS Kameno in v KS Kameno. Iskren- o se je zahvalil za sprejeto pri- znanje in obljubil še nadaljnjo nesebično pomoč.

Prav tako se je predsednik VS — tovariš Straus zahvalil tova- rišu Uršiču in pohvalil mladinc- e za njihov trud in delo na kul- turnem področju. Ob tej priliki je med drugim dejal tudi nasle- dnje: »Mladince v VS Kameno je treba pohvaliti za delo, ki so ga opravili.« Mnogi imajo napačno mišljenje o mladinski orga- nizaciji, avedno manj je takšnih, ki so tega mnenja, tisti pa, ki še vedno govorijo oziroma misli- jo tako, ostajajo osamljeni!«

Tovariš Straus je še spregovo- ril nekaj besed o prostorski pro- blematiki, ki nas že tare od vse- ga začetka, vendar jo je trenutno nemogoče rešiti. Prostorov ni na razpolago, v tem, kjer pa sedaj delujejo mladinci in razni krož-

ki, pa je neprimeren za nadalj- ne delo. Obljubil je, da bodo na vse načine poskušali rešiti pro- blem prostora za delovanje sa- me OO ZSMS Kameno in celot- ne VS.

Marjan Pinter

Program FILMOV

JANUAR 1980

5. 1. 1980 ob 19. uri

6. 1. 1980 ob 17. uri

NA ZMAJEVI POTI — Hong Kong film. Režija: Bruce Lee, Igrajo: Bruce Lee, Nora Miao.

6. 1. 1980 ob 10. uri

matineja ameriške risanke Walt Disney: ROBIN HOOD.

Režija: Wolfgang Teitherman. Glasovi: Peter Ustinov, Phil Harris, Terry Thomas.

12. 1. 1980 ob 19. uri

13. 1. 1980 ob 17. uri

REKA BREZ VRNITVE, ame- riški western film. Režija: Otto Preminger. Igrajo: Marylyn Monroe, Robert Mitchum.

19. 1. 1980 ob 19. uri

20. 1. 1980 ob 17. uri
KEOMA, italijanski western film. Režija: Enzo G. Castel- lani. Igrajo: Franco Nero, Ol- ga Carlatos, Woody Strode.

26. 1. 1980 ob 19. uri

27. 1. 1980 ob 17. uri
NOČ ORLOV, britanski vohun- ski film. Režija: John Sturges. Igrajo: Michael Caine, Judy Geeson, Donald Sutherland.

BREZ CARINE LAHKO UVOZI- TE GOSPODARSKI INVENTAR DO VREDNOSTI 800.000 DINAR- JEV

Delavci, ki so bili na delu ali živeli v tujini več kot deset let, so lahko uvozili nove gospodinjske predmete ne glede na koli- čino, vrednost ali vrsto. Brez ca- rine so uvozili vse predmete za opremo ene stanovanjske hiše. Pri uvozu teh predmetov ni no- benih novosti. Poleg gospodinjskih predmetov so lahko uvozili tudi nujen gospodarski inventar za obrtno dejavnost če je bilo takšno obrt dovoljeno opravljati po naših predpisih. Z nujnim gospodarskim inventarjem so bi- li mišljeni vsi predmeti, všteviš prevozna sredstva, ki so dose- ljeni osebi potrebni za eno de- javnost s samostojnim osebnim delom, z delovnimi sredstvi, ki so lastnina občanov, brez kate- rih ne bi mogla opravljati dolo- čene dejavnosti, če se po pred-

Vprašanje nadaljnega razvoja TOZD »Moda« Šentjur

Delavci TOZD »Moda« Šentjur smo bili po časopisih in TV seznanjeni, da se postavlja vprašanje realizacije načrtovane naložbe v okviru našega TOZD v Šentjurju. Prav tako je tudi informacija podpredsednika občinskega sveta ZS Celje, povzročila med delavci veliko nezadovoljstvo in ogorčenje. Povzemamo izjavo tov. Coceja: »Mi se obvezujemo, da se bomo trudili, da bomo delavcem v TOZD Moda Šentjur priskrbeli delo in boljše plače, vendar se moramo o tem še pogovarjati, če bo to plastika ali kaj drugega.«

Delavci TOZD »Moda« Šentjur smo se z referendumom odločili za ta program, v katerega smo sedaj vložili že približno 400 starih milijonov in zagotovili sovlagatelje na osnovi dohodkovnih odnosov. Vsi dvomi o tem programu, ki so bili tako ali drugače prezentirani našim delavcem, so pripeljali do splošnega nezadovoljstva in ogorčenja delavcev, kar je vzpodbudilo druž-

stavnike sredstev javnega obveščanja.

3. Na zboru morajo predstavniki OZD Toper podati delavcem jasno sliko o usodi načrtovane investicije.

Smatramo, da delavci našega TOZD že dovolj dolgo delamo v slabih pogojih in v njih tudi ustvarjamo. O novi investiciji je govora že celo leto in pol. Sredstva javnega obveščanja so pri nas povzročila nerazpoloženje, zato menimo, da je nujno, da se vsi navedeni sklepi realizirajo.

— **Želimo, da ostane program plastike naš, saj je bil sprejet že na referendumu.**

— **Strokovne službe v TOPRU nam naj pripravijo delitveno bilanco po TOZD, ker želimo vedeti, kakšno je bilo realno poslovanje.**

— **Radi bi tudi vedeli vzroke za uvedbo družbenega varstva pri DO TOPER.**

— **Želimo, da se spoštujejo naše samoupravne odločitve.**

— **od vodstev DPO in DPS želimo podporo in pomoč pri uresničevanju našega programa.**

šem TOZD izgube, ki je tudi sedaj minimalna, kajti vseskozi smo živeli v skromnih razmerah, ki jih pozna večina tekstilcev. Izguba nas je resnično prizadela. Zaradi tega smo primorani hitro ukrepati. Ker smo se za novo proizvodnjo že izjasnili na referendumu, smatram, da je prav, da nam sedaj pomaga tudi širša družbena skupnost in da se takoj razčisti, kdo bo naš nosilec investicije. Zaskrbljujoče je vprašanje, ki ga je podal tov. Cocej na zadnji seji vseh DPO in DS, ko je dejal: ali plastika bo ali ne bo, in to sedaj, ko smo vanjo vložili že 400 starih milijonov.

Tovariš Cocej je povedal, da je prepričan, da nimamo strokovnjakov za plastiko. Prav tako je tudi hudo v dvomih, kdo bo tisti, ki nam bo garantiral, da bo nabava, proizvodnja in prodaja res na nivoju rentabilnosti.

Predstavniki Topra, tov. Jezeršek, je dejal, da so sredstva za investicije v prvi vrsti namenjena za naš TOZD, šele nato bi se vlagalo v Šmarju in Mislinjah.

steči v enem TOZD in ne v dveh, poznana nam je, da se za plastične izdelke zanima še eno podjetje v Šentjurju. Zato bi bilo nesmiselno, da bi se za izgradnjo vlagale naložbe dvakrat, če bi to lahko delal le eden. Zato sem mnenja, da mora biti v Šentjurju samo en program poliestra, odločiti pa se bo treba, kdo bo nosilec investicij.

Ob koncu so bili sprejeti tudi naslednji sklepi:

1. **Delavci vztrajajo na odločitvi, da je program »plastika« naš, saj smo ga samoupravno sprejeli in zahtevamo, da se kot tak v Šentjurju tudi realizira.**

2. **Zahtevamo, da nam strokovne službe pripravijo delitveno bilanco sredstev z analizo poslovanja od razdelitve na TOZD.**

3. **Zahtevamo pismeno pojasnilo o vzroku in postopkih za uvedbo družbenega varstva in pojasnilo o nezaupnici centralnega delavskega sveta.**

4. **Delavci zahtevamo, da se sedaj sprejete samoupravne odločitve našega kolektiva spoštujejo in realizirajo.**

Vsem bralcem in občanom
želimo srečno in uspešno
Novo leto 1980

Uredništvo

benopolitične organizacije v našem TOZD, da smo organizirali skupno sejo vseh DPO in delavskega sveta. Na seji smo se dogovorili sledeče:

1. **Predstavnikom družbenopolitične skupnosti smo postavili zahtevo, da se z vso odgovornostjo in zavzetostjo vključujejo v naša prizadevanja za razreševanje nastale problematike z načrtovano preusmeritvijo proizvodnje.**

2. **Da je potrebno sklicati izredni zbor delavcev, na katerega se bodo povabili predstavniki DPS občine Šentjur ter pred-**

— **Prav tako pričakujemo tudi podporo slovenskega javnega mnenja in odgovornih republikanskih dejavnikov.**

Tovariš Ivan Salobir je dejal: »Razume se, da tekstilna industrija ni nikdar imela dovolj možnosti, ki bi ji omogočala kakšne velike presežke, kot to poznamo pri drugih tovarnah, vendar smo vedno obstajali in obstajamo. V zadnjem času je prišlo v naši DO do nepredvidenih zapletov, ki so nas pripeljali ob 9-mesečnem zaključnem računu celo na precejšnjo izgubo. Poudariti moram, da v vsem svojem obdobju nismo nikoli zabeležili v na-

že v letu 1977 smo pričeli delati program poliestra. Izdelovali bi bazene, traktorske kabine in tako bi si zagotovili fleksibilen program, ki se da hitro prilagoditi postopkom. K programu pa je še dodana zadržalna deska. Ponočno je poudaril, da bi se celotna proizvodnja iz javnih skladišč preselila v Šentjur in zagotavljala, da bo rentabilnost zelo visoka. Tehnologijo dela smo povzeli v glavnem po naših domačih izvajalcih.

Postavljeno je bilo tudi vprašanje lokacije. Tov. Mastnak je dejal: »Lokacija je zagotovljena in proizvodnja plastike mora

5. **Od vodstev DPO in DPS zahtevamo vso podporo in pomoč v nadaljnji aktivnosti pri uresničevanju našega razvojnega programa.**

6. **Delavci TOZD »Moda« pričakujemo v naših prizadevanjih podporo širšega slovenskega prostora in odgovornih republikanskih dejavnikov, saj vidimo ob teh skupnih prizadevanjih konkretno uresničevanje določil družbenega dogovora o pospešenem razvoju manj razvitih.**

Zbor delovnih ljudi
TOZD »Moda« Šentjur

Ne smemo gospodarsko nazadovati

Občan ne meri naše samoupravne družbe po številu sestankov niti po boljši ali slabši sklepih; merilo je konkretni gospodarski in družbeni razvoj, dejanski premiki pri spreminjanju samoupravnih odnosov itd. Prav zaradi tega nobenemu ne more biti vseeno, kako uresničujemo

naše načrte. Žal pa ugotavljamo, da precejšnji del letošnjih resolucijskih nalog ne bomo uresničili. Kje so vzroki? Res je, da smo letos uveljavili določene restrikcije pri naložbah v gospodarstvu, pa tudi banke nimajo denarja za naložbe, res pa je tudi, da se ob tem nikakor ne

bi smeli sprijazniti z nazadovanjem v odnosu do regije in Slovenije. Glede na narodni dohodek smo na osemindesetem mestu od šestdesetih slovenskih občin. Ne gre za mesto na tej lestvici, ampak za skupno slovensko obvezo v družbenem dogovoru, da bomo razkorak med

območji zmanjšali. In ravno ta obveza je v nevarnosti. Ne manjka nam programov (MODA, EMO, Aurea, POZD Orodje — oprema, komunalno podjetje itd.), težave so pri zagotavljanju lastnih sredstev. In ko s težavo

(nadaljevanje na 6. strani)

(nadaljevanje s 5. strani)

zagotovimo udeležbo, projekte in drugo, naletimo še na vrsto bolj ali manj utemeljenih postopkov, pomislekov, ovir. Takšne ovire se sicer dajo vsaka zase dobro opravičiti, ne moremo pa opravičiti gospodarskega zastajanja, ki iz tega izhaja. Deloma razumemo, da se v teh zaostrenih pogojih vsak bori najprej zase, za svoj razvoj. Kljub temu pa bi le morali spoštovati sprejeto politiko hitrejšega razvoja manj razvitih območij.

O teh in podobnih vprašanjih je tekla beseda na skupni seji komiteja občinske konference ZK ter predsedstva sindikatov. Sprejeli smo nekaj konkretnih sklepov, o katerih smo obširneje spregovorili tudi na konferenci ZK 17. 12. Torej naloge so jasne, ne smemo se zadovoljevati z razpravami in načelnimi sklepi,

storiti moramo vse, da se sklepi tudi uresničijo.

Na omenjeni skupni seji smo posvetili precej pozornosti tudi nastalim razmeram v Topru oziroma v TOZD Moda. Soglašali smo z zahtevami tega kolektiva za boljši jutri, za jasno razvojno perspektivo. Ocenili smo, da so stališča in zahteve realne, zato bomo storili vse, da bi se te zahteve uresničile.

Dogovorili smo se tudi, da bomo predlagali DPO in drugim organom v regiji, da vključijo to problematiko v svoje programe dela. Samo s takšno skupno aktivnostjo lahko pričakujemo konkretne premike. Zavedamo se, da pomeni razvoj manj razvitih območij istočasno krepitev regije kot celote, zato bi se moral iza reševanje teh težav zavzeti vsi.

S. L.

Voda, voda kaj je to?

Podjetni stari Planinci so že v stari Avstroogrski leta 1911 uspeli zgraditi planinski vodovod, ta je bil prvi na slovenskem podeželju. Vsi Planinci sicer niso imeli vodovoda, vendar so lahko hodili po vodo k bližnjim štirim javnim trškim vodovodom. Vode je bilo v glavnem vedno dovolj, saj je bilo mnogo manj uporabnikov kot danes.

V primeru, da je v času največje poletne suše nastopilo kratkotrajno pomanjkanje vode, so Planinci z ustreznimi ukrepi zapiranj rezervoarja in istočasno štednjo uspeli prebroditi stisko v zadovoljstvo tržanov. Danes je potrošnja vode na Planini mnogo večja kot nekoč. Z izgraditvijo dveh stanovanjskih blokov, nove šole, vrtca, tovarne Tajfun ter številnih individualnih hiš obstoječi vodovod ni več zadoščal novim potrebam.

vode dovolj.

KS Planina bo pač morala poskrbeti, da se bodo čimprej opravile stare vodovodne okvare. Na več mestih so namreč stare vodovodne cevi popokane in se tako izgubi mnogo vode.

Že dalje časa pa obstaja akutni problem oskrbe z vodo plagu. V tem naselju, ki leži malo ninskih krajanov v gornjem trvišje — približno v višini obstoječega rezervoarja, zaradi ožjih vodovodnih cevi priteka sem voda neredno, kadar pa priteče, ki. V gornjem trgu je dvanajst novih hiš pa tudi starejše hiše so večinoma obnovljene in imajo kopalnice, stranišča na izplakovanje, pralnostroje, vendar jim vse to le redko lahko služi, ker ni vode.

Prebivalci gornjega trga se upravičeno pritožujejo, ker se to za njih tako pereče vprašanje ne rešuje. Delegati s tega pod-

Krajan gornjega trga KS Planina seznanjamo v Utripu širšo javnost v prepričanju, da bodo naši samoupravni organi, ki so pristojni za reševanje komunalne problematike, sprevideli našo stisko in našli primerno rešitev, da bi se oskrba z vodo v gornjem trgu le uredila.

Razumljivo je, da smo pripravljani tudi sami sodelovati. Predlagamo, sicer nestrokovno, da bi v primerni višini nad gornjim trgom napravili rezervoar, ka-

mor bi s pomočjo tlačilke speljali vodo.

Verjetno bo treba v gornjem trgu tudi zamenjati cevi, saj so sedanje vsekakor preozke in dotrajane.

Pričakujemo, da bomo z združenimi močmi in dobro voljo čimprej izpeljali to akcijo in zadoščili dolgoletnim upravičenim željam krajanov gornjega trga KS Planina.

Krajan gornjega trga KS Planina

Prosvetno društvo »Zarja«

Šentvid pri Planini

Šentvid pri Planini ni znan samo kot sedež zvezne mladinske delovne akcije »Kozjansko«, poznamo ga tudi po zelo aktivnem delovanju kulturno-prosvetnega društva »Zarja«. Društvo je bilo ustanovljeno že leta 1908. Takrat je imelo bralno skupino in čitalnico v sobi, ki jo je mladina odstopil takratni župnik. V tej sobi so pripravljali razne igre, ki so jih uprizarjali ob praznikih. Vsa ta dejavnost je trajala vse do prve svetovne vojne.

Leta 1920 je šentviški župnik Jernej Vurkeljc (to stanovanjsko hišo odstopil mladini, ki je hišo preuredila v dvorano za razne prireditve. To dvorano so koristili vse do leta 1944-45, ko so jo ustaši popolnoma razdejali. Že v jeseni 1945 se šentviška mladina pričela z dramskim delom in s tem vzporedno tudi z obnovo upostošene dvorane.

Ko govorimo o prosvetnem društvu, o njegovem delu, ne smemo nikakor pozabiti na pokojnega Ivana Tovornika. Njegovo delo je tesno povezano z zgodovino društva. Nikdar mu ni bilo žal časa in truda, posvečal se je društvu in s ponosom lahko rečemo, da je bil eden izmed najbolj aktivnih članov in njegov dolgoletni predsednik vse do smrti leta 1977.

Delo pokojnega Ivana uspešno nadaljuje sedanji predsednik Božo Ulaga.

Zanimivo je tudi to, da v društvu deluje več celotnih družin. Število aktivnih članov je 84. Društvo vključuje več dejavnosti:

pevski zbor,
recitatorsko skupino in
dve gledališki skupini.

Trenutno imajo vse vaje v privatnih hišah in v domu brigadirjev. Nastopajo povsod. Društvo veliko sodeluje z brigadirji — udeleženci delovne akcije »Kozjansko«. O aktivnosti društva govorijo številni nastopi. V letu 1978 so uprizorili 23 gledaliških predstav, od leta 1945 do 1979 pa okoli 150 premierskih nastopov. Člani društva niso samo iz Šentvida, njihova volja do dela v društvu se kaže tudi v tem, da z veseljem prepešajo po veliko kilometrov, da pridejo na vajo. Prihajajo iz Planinske vasi, Loke, Podpeči, Doropolja, Stare žage, Podvin, Podloga — vse do meje s šmarsko občino.

Starejši člani so tudi najbolj aktivni. Z njihovo prizadevnost-

(nadaljevanje na 7. strani)

Nujno potrebno je bilo poiskati še dodatne vire vode. Vodovodni upravi pri Komunalnem podjetju v Šentjurju in ob sodelovanju KS Planina, je uspelo zgraditi dodatno vodovodno napeljavo s Praprotnega in jo priključiti stari napeljavi. Prebivalci Planine sodimo, da bo za daljše prihodnje obdobje na Planini

ročja so ta problem že večkrat nakazali na sestankih KS, SZDL pa tudi z osebnimi intervencijami, žal pa doslej še ni bilo odziva. Tudi vodovodni instalater — domačin A. J., ki je zaposlen pri Komunalnem podjetju v Šentjurju, je s tem problemom seznanjen, vendar doslej ni kazal za to nobenega zanimanja.

(nadaljevanje s 6. strani)

jo je društvo stopilo v akcijo, da bi si zgradili nov kulturni dom, dom, ki je bil njihova dolgoletna želja, ne samo članov društva, ampak vseh občanov Šentvida. Veliko prostovoljnega dela so vložili za uresničevanje te svoje zamisli. Finančno pomoč jim je nudila kulturna skupnost naše občine. Njihova želja je postala resnica. Dom je zgrajen in z velikim veseljem pričakujejo naslednje leto, ko bodo odprta vrata tega doma.

Naj še omenim pobudnike vseh dejavnosti društva: Jožica

Romih, družina Tržan, družina Romih, Terezija Tovornik, Božo Ulaga, Andrej Jazbec, Ivan Luškar idr.

Njihove zamisli ni težko realizirati, saj za njimi stojijo ostali aktivni člani, ki so neštetokrat dokazali, da delo, ki ga vložijo v to dejavnost, ni zastoj, saj so nosilci kulture v domačem kraju.

Na koncu jim zaželimo še veliko uspeha, veliko kulturnega zadovoljstva, saj jim bo delo v novem domu lažje.

Goce Kalajdziski

Strokovne službe občinskih skupnosti socialnega skrbstva Smarje pri Jelšah, Sentjur pri Celju, Slovenske Konjice, Laško, Žalec, Mozirje, Velenje ter Zakonska svetovalnica pri Centru za socialno delo Celje objavljajo

Program predzakonskega svetovanja

za obdobje od 1. 1. 1980 do 30. 6. 1980

Predzakonsko svetovanje za osebe, ki so se odločile skleniti zakonsko zvezo, je pomembna novost slovenske družinske zakonodaje.

Namen predzakonskega svetovanja je posredovanje informacij bodočim zakoncem o skupnem življenju ženske in moškega, o značilnostih zakonskega in družinskega življenja kot pomoč k uresničitvi njihovih želja, da ustvarijo ubrano skupnost, dosežejo v zakonu osebno srečo in zadovoljstvo in da svojim otro-

kom omogočijo srečno otroštvo.

Z dnem 1. 1. 1980 začne veljati določilo Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, da morata osebi, ki nameravata skleniti zakonsko zvezo, pred sklenitvijo zakonske zveze obiskati zakonsko svetovalnico ter ob prijavi nameravane sklenitve zakonske zveze predložiti matičarju potrdilo, da sta obiskala zakonsko svetovalnico.

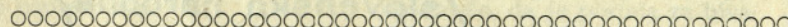
Občani se predzakonskega svetovanja praviloma udeležijo v občini, kjer imajo stalno prebivališče, če pa želijo, se ga lahko udeležijo tudi v drugi občini.

Program predzakonskega svetovanja se bo izvajal:

v občini Šentjur pri Celju:

— vsako sredo od 8. do 16. ure v prostorih strokovne službe Občinske skupnosti socialnega skrbstva Šentjur, ul. Leona Dobrotinška št. 2 (nad tehnično trgovino Merx) ter

— vsak drugi petek v mesecu ob 15. uri v prostorih nove zgradbe družbenopolitičnih organizacij in SIS v Šentjurju, ulica Dušana Kvedra (v II. nadstropju, sejna soba št. 1)

Pionirska gasilska četa

V Šentjurju je bila v okviru GD Šentjur ustanovljena pionirska gasilska četa. Delovala je več let. Pred dvema letoma pa je zaradi premajhnega števila pionirjev razpadla.

Letos je gasilska četa zopet zaživela. Na poziv gasilskega društva se je odzvalo 15 pionir-

jev. Marljivo smo nadaljevali delo pionirske gasilske čete, ki je delovala pred leti. Sestajali smo se vsako nedeljo. Pridno smo vadili in se pripravljali na občinsko tekmovanje v Slivnici. Tam smo doživeli tudi svoj gasilski krst. Pred tekmovanjem smo imeli veliko tremo. Ko pa

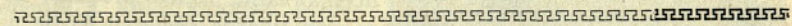
smo začeli tekmovati, smo se sprostili. Vajo smo dokaj hitro opravili, potem pa nestrpnost pričakovali rezultat. Osvojili smo drugo mesto. Bili smo zelo veseli. Za nagrado smo dobili priznanje in rokometno žogo.

Drugič smo tekmovali na XII. tradicionalnem srečanju pionirjev iz Slovenije in Hrvaške, ki je bilo v Slovenskih Konjicah. Pokrovitelja sta bili OGZ Slovenske Konjice in OGZ Šentjur pri Celju. Na tem tekmovanju je sodelovalo 80 desetlin. V naši skupini jih je bilo 60. Uvrstili smo se šele okoli 25. Mesta, saj

je bila konkurenca zelo močna. Vendar je to za nas vseeno uspeh, saj še nihče od nas ni bil na takšnem tekmovanju.

Tudi na tretje tekmovanje smo odšli v Slovenske Konjice. Tokrat smo tekmovali za uvrstitev na kongresno tekmovanje. To nam je s četrtnim mestom tudi uspelo. Tudi vnaprej si želimo čimboljše rezultate, predvsem pa želimo povečati število članov. Zato se vsi, ki vas veseli gasilstvo, vpišite v gasilsko pionirsko četo.

Oveto Kavka

Moda za vas

V tej številki našega glasila odpiramo novo rubriko — SPECIALITETE NAŠIH GOSTILN. V vsaki številki bomo predstavili po eno gostilno, pravzaprav specialiteto, ki nam jo nudijo. Za danes smo se obrnili na gostilno »Škoberne« iz Dobja pri Planini. Svetuje nam praznično kosilo za novejete praznike.

Aperitiv: domača slivovka, domači brinjevec

— Domači narezek (domača klobasa, domača šunka, jajca, francoska solata, hren), domače rdeče vino.

— Krepka juha s polnjenimi krofki

— Milanski ptički

— Vinaigretska ali tatarska omaka

— Sirovi kroketi kot priloga

— Cvetača z drobtinami

— Piščanec na dobjanski način

— Grah, pečen krompirček

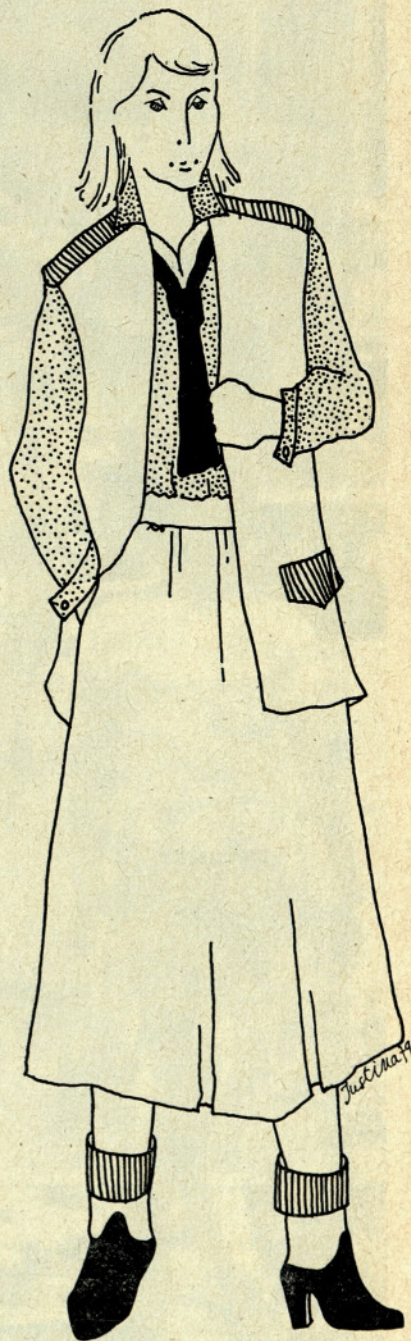
— Mešana solata

— Orehova potica

— Bovla

— Domače belo vino

— Silvestrska kava.

Pionirski kino

Za učence OŠ Šentjur je že drugo leto organiziran pionirski kino.

T osta nam omogočili OŠ in prosvetno društvo Šentjur. Filme je izbrala komisija, ki so jo sestavljali organizator kulture na šoli, vodstvo šole in predstavniki učencev.

Denar za predvajanje filmov prsipeva kulturna skupnost in učenci sami. Ogled predstav je za vse učence obvezen in je v okviru rednega pouka. Filme nam letos predvaja doma prosvetno društvo. Ogledali si bodo sedem filmov. To so:

1. Maček na divjem zahodu (risani film)
2. Cvetje v jeseni (slovenski film iz literature)
3. Dogodivščine malega Mihca (švedski zabavni film)
4. Boško Buha (partizanski film)
5. Daktari (film iz življenja živali)
6. Stanly in Olio v tujski legiji (zabavni film)
7. Ne joči Peter (partizanski film)

Zahvaljujemo se kulturni skupnosti za pomoč in upamo, da nam bo pomagala tudi pri ogledu drugih kulturnih prirediteljev.

Smilja Kincl, 4. c

Ha, ha, ha, ha, ha

— Dragi moj Zvone, prinesi mi briljantne uhane za moj rojstni dan iz Beograda!

- To dobiš prihodnje leto.
- Kaj pa letos?
- Dobiš luknje za njih.

— Pri nas se danes vse vrtilo okoli mojega moža.

- Kaj ima rojstni dan?
- Ne! Pijan je.

Marjanova mama kliče dežurnega zdravnika, ker je Marjan pogoltnil pletilko.

Zdravnik: »Pridem jutri k vam, ali potrebujete pletilko že danes?«

kje so tisti artikli, ki so včasih bili...
/slovenska narodna/

Novakova gresta na dopust v gore. Ustavita se pri Triglavskih jezerih.

Ona: »Joj kako je lepo. Tu ostanem brez besed.«

On: »Krasno. Tu ostaneva šest tednov.«

Rubrika zaupnih pogovorov dobi pismo: »Stara sem 18 let, moj fant pa 20. Zelo se ljubiva. Zadnjič me je poljubil. Bilo je zelo lepo. Potem me je potipal pod krilom. Bilo je še lepše. Jaz sem ga tipala po hlačah in odkrila steklenici podoben predmet. Je mogoče manj fant alkoholik?«

UREDNIŠKI ODBOR

Francka VIDOVIC — glavni in odgovorni urednik, Goce KALAJDZISKI — tehnični urednik, Irena RAUTER in Mira PEČAR — lektorici, Hinko PAP — član, Franc SKOBERNE — fotografije.

Glasilo »UTRIP« izdaja Občinska konferenca SZDL Šentjur v nakladi 5.500 izvodov. Tiska »Papirkonfekcija« Krško. Oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov št. 475-15/9-1978. Fotografij in rokopisov ne vračamo.